



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 18-01-5702 גז נ' פיליפ מוריס בע"מ

1

לפני כבוד השופטת אביגיל כהן

המבקשת: שיר גז
ע"י ב"כ עו"ד הראל ברק

נגד

המשיבה: פיליפ מוריס בע"מ

2

החלטה

3

4

5 לפני בקשת רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל – אביב – יפו
6 (כ' השופט דניאל הורביץ) מיום 11.12.17 בת"ק 52987-03-17, ולפיו נדחתה תביעת
7 המבקשת לפי חוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק התקשורת").

8

9 המבקשת הגישה תביעה קטנה על סך 2,050 ₪ נגד המשיבה.
10 עניינה של התביעה בשיגור של 2 הודעות פרסומת בדוא"ל מטעם המשיבה, תוך הפרה נטענת
11 של הוראות חוק התקשורת.

12

13 **בכתב התביעה** נטען כי ביום 7.4.16 שיגרה המשיבה דבר פרסומת למבקשת למרות שמעולם
14 לא נתנה הסכמתה המפורשת מראש לקבלת דבר פרסומת. כן נטען כי דבר הפרסומת לא הכיל
15 את המילה "פרסומת" בכותרתו כנדרש בסעיף 30 א (ב) לחוק התקשורת.

16

17 באותו יום השיבה המבקשת במייל חוזר למשיבה בבקשת הסרה, ולמרות זאת ביום 18.12.16

18

19 שלחה המשיבה דבר פרסומת שני למבקשת.
20 נטען כי בדבר הפרסומת השני לא הופיעה אזהרה כנדרש בהתאם לסעיף 7 לחוק הגבלת
הפרסומת והשיווק של מוצרי טבק, התשמ"ג – 1983.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 18-01-5702 גז נ' פיליפ מוריס בע"מ

3. **בכתב ההגנה** טענה המשיבה כי ביום 30.10.15 מסרה לה צרכנית בשם שיר גז (להלן: "גב' גז") את פרטיה האישיים, בין היתר, את כתובת המייל שלה – shir.gez@gmail.com. מספר תעודת זהות של גב' גז שונה ממספר תעודת הזהות של המבקשת. כמו כן, גב' גז נתנה את הסכמתה ואישורה לקבלת מידע לרבות פרסומת מן המשיבה. המשיבה ציינה כי היא מנהלת רישום מסודר למאגר המידע שלה ובמעמד הרישום ומתן ההסכמה נשלח לנרשם מסרון למספר הטלפון שמסר, על מנת לוודא כי הנרשם שנתן הסכמתו הוא בעל הפרטים שמסר. נטען כי כך גם בוצע עם גב' גז במעמד הרשמתה. לטענת המשיבה, הודעות הפרסומת נשלחו לכתובת המייל שמסרה גב' גז ולא לכתובת המייל של המבקשת shirgez@gmail.com. כן נטען כי במאגר הנמענים של המשיבה הייתה רשומה רק גב' גז ולכן ממילא רק על פי פנייה מזוהה שלה ניתן היה להסירה ממאגר נמעניה של המשיבה. לטענת המשיבה, בעקבות פניית המבקשת אליה ביום 22.1.17, היא פנתה לגב' גז הרשומה במאגריה ולגב' גז לא הייתה כל תלונה על קבלת הודעות שלא כדין מהמשיבה. לטענת המשיבה, ההודעות שנשלחו למבקשת כללו דרך פשוטה וברורה להסרה ולבירורים. לו הייתה המבקשת פונה אליה במייל לכתובת המייל שציינה בהודעתה והייתה משתפת עמה פעולה בעריכת בירורים כיצד הגיעו לידיה הודעות שנשלחו לכתובת מייל של גב' גז, ייתכן והיה מתברר כיצד הודעה שנשלחה כדין לכתובת מייל אחת, הגיעה לתיבת דואר אחרת, זו של המבקשת.
4. **בכתב התשובה** טענה המבקשת כי בכתב ההגנה המשיבה אינה מתייחסת לכך שדבר הפרסומת הראשון לא כלל את המילה "פרסומת". כמו כן לא נדרשת הסרה מצד הנמען שלא נרשם לרשימת התפוצה של המפרסם. עם זאת, המבקשת נהגה בתום לב ודרשה את הסרת הפרסומת במייל חוזר. לטענתה, כתובת המייל השונה לצורך בקשת הסרה המצויה בתחתית המייל רשומה באותיות קטנות מהמותר, ובנוסף לאחר שליחת המייל לא נשלחה הודעת שגיאה על כך שהמייל לא נתקבל אצל המשיבה.
5. בדיון שהתקיים ביום 30.11.17 נשמעו המבקשת ונציגי המשיבה – מר ערן גיא (סמנכ"ל השיווק) ומר ברק ראובן.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 18-01-5702 גז נ' פיליפ מוריס בע"מ

6. בפסה"ד שניתן ביום 11.12.17 ע"י בימ"ש לתביעות קטנות נדחתה התביעה והמבקשת
1 חויבה לשלם את הוצאות המשיבה בסך 500 ₪.
2
3
4 בימ"ש קמא קיבל את דברי המשיבה כי הודעות פרסומת נשלחות על ידה רק לנמענים
5 שנרשמו אצלה מבעוד מועד.
6 בימ"ש קמא התרשם כי למשיבה מערך מסודר ומבוקר בו נקלטים נמענים במאגר שלה
7 והסברי המשיבה בדבר אופן רישום הנמענים נמצאו כאמינים. בימ"ש קמא קיבל את הסבר
8 המשיבה לפיו הנמען נדרש להירשם אצל המשיבה ולתת לה את מלוא פרטיו וביניהם, שמו
9 המלא, מספר תעודת זהות, כתובת, מספר טלפון ופרטי דואר אלקטרוני. ההרשמה של הנמען
10 עוברת אימות בזמן אמת באמצעות משלוח מסרון לטלפון של הנמען.
11
12 בימ"ש קמא קבע כי אמינים בעיניו הסברי המשיבה כי קיימת גב' שיר גז נוספת שנרשמה
13 אצל המשיבה עם כתובת מייל זהה כמעט לזו של המבקשת (מלבד נקודה בין המילה shir
14 לבין המילה gez).
15 הסברי המשיבה בעניין זה הם לב ליבה של ההגנה והם פורטו בהרחבה בכתב ההגנה.
16 בכתב התשובה נמנעה המבקשת מלהתכחש, לדחות או אף להתייחס להסבריה בעניין זה. לו
17 המבקשת הייתה עושה כן, אזי היה על המשיבה לזמן את הגב' שיר גז למתן עדות ולחקירתה.
18 משלא התייחסה המבקשת כלל לסוגיית קיומה של גב' גז, יש לזקוף לחובתה של המבקשת
19 את אי זימונה לדיון של גב' גז ולא לחובתה של המשיבה.
20
21 בנסיבות אלה, שוכנע בימ"ש קמא כי המשיבה פעלה בתום לב כאשר שלחה את הודעת
22 הפרסומת לגב' גז וכי המשיבה לא ידעה כי ההודעה נשלחה למבקשת, במקום לגב' גז.
23 משכך, בימ"ש קמא הגיע למסקנה כי אין מקום להשית על המשיבה פיצוי שכן אין צורך
24 בסנקציה הרתעתית.
25
26 עוד נקבע כי מאחר ובימ"ש קמא שוכנע כי ההודעה כלל לא הייתה מיועדת למבקשת אלא
27 לגב' גז, אין רלוונטיות לטענות המבקשת בדבר העדר המילה "פרסומת" בהודעה.
28 כמו כן, הואיל ועילת התובענה היא הפרת חוק התקשורת ולא הוראות חוק אחרות, טענות
29 המבקשת באשר לגודל הכתב בהודעה, אף הן אינן רלוונטיות.
30



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 18-01-5702 גז נ' פיליפ מוריס בע"מ

- 1 **בבקשת רשות ערעור מבוקש** לתת רשות לערער, לדון בבקשה כבערעור, לקבוע כי שגה בימ"ש .7
- 2 קמא בדחותו את תביעת המבקשת ולקבוע כי המשיבה פעלה בניגוד לחוק התקשורת ולחייבה
- 3 בפיצוי בשל כך.
- 4
- 5 לטענת המבקשת, פסה"ד עוסק במשלוח הודעה אחת בלבד ואינו דן בהודעת הסירוב אשר
- 6 התקבלה אצל המשיבה ובדבר הפרסומת ששוגר למבקשת לאחר שזו שיגרה למשיבה הודעת
- 7 סירוב כדין. נטען כי לא יכולה לעמוד למשיבה הגנה בנוגע לשיגור הודעת הפרסומת לאחר
- 8 ששלחה למשיבה הודעת סירוב כדין וחזקה היא שדבר פרסומת שנשלח לאחר קבלת הודעת
- 9 סירוב שנשלח "ביודעין".
- 10 עוד נטען כי בהתאם להוראות חוק התקשורת נדרשת המשיבה לציין את המילה "פרסומת"
- 11 בכותרת ההודעה, ללא קשר לשאלה מיהו הנמען אשר קיבל את דבר הפרסומת בפועל.
- 12
- 13 **לאחר שעיינתי בבקשת רשות ערעור, הגעתי למסקנה ולפיה דין הבקשה להידחות אף ללא** .8
- 14 **צורך בתגובה וזאת מהנימוקים כדלקמן:**
- 15
- 16 א. רשות ערעור על פסק דינו של בימ"ש לתביעות קטנות, לרבות בתביעות מכוח חוק התקשורת,
- 17 ניתנת במקרים חריגים במיוחד (רע"א 1231/17 רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ סעיף ז' להחלטת
- 18 כב' המשנה לנשיאה הש' א' רובינשטיין (20.4.17)).
- 19
- 20 לא מצאתי כי ענייננו נכנס לגדר החריגים המצדיקים מתן רשות ערעור.
- 21
- 22 ב. אמנם בימ"ש קמא לא דן באופן ספציפי ונפרד בכל אחת מהודעות הפרסומת ולא בחן את
- 23 הודעת הסרה שהמבקשת טענה כי שלחה למשיבה, בשים לב לטענת המשיבה כי במאגר
- 24 הנמענים הייתה רשומה רק גב' גז ולכן ממילא רק אותה, על פי פנייה מזוהה שלה, ניתן היה
- 25 להסיר ממאגר הנמענים וכי בהתאם להודעה, יכלה המבקשת לפנות ע"י משלוח מייל לכתובת
- 26 הרשומה בהודעה למקרה שההודעה מגיעה בטעות.
- 27 בימ"ש קמא בחן את התנהלות המשיבה והגיע למסקנה כי התנהגותה תקינה ומשלוח
- 28 ההודעות למבקשת נעשה בתום לב.
- 29



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 18-01-5702 גז נ' פיליפ מוריס בע"מ

- ג. סעיף 30 א (י) (1) לחוק התקשורת קובע כי ביהמ"ש רשאי לפסוק לנמען פיצוי ללא הוכחת נזק סכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שקיבל בניגוד להוראות סעיף 30 א לחוק התקשורת.
- סעיף 30 א (י) (3) קובע כי לשם קביעת סכום הפיצוי ישקול בית המשפט, בין היתר, את השיקולים הבאים: (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו (2) עידוד הנמען למימוש זכויותיו (3) היקף ההפרה. כן נקבע כי אין להביא בחשבון את גובה הנזק שנגרם מההפרה.
- ברע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונת מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.14) כב' הש' פוגלמן עמד על מטרתו של הפיצוי לדוגמא בחוק התקשורת:
- " נקודת המוצא שבבסיס סעיף 30 א (י) לחוק היא שנמען של דבר פרסומת שנשלח בהפרה של החוק לא יטרח להגיש תובענה לפיצוי בגינה משום שהנזק האישי שנגרם לו נמוך מן העלות הכרוכה בניהולה. בשל כך נקבע בחוק פיצוי בסך של עד 1,000 ש"ח להפרה ללא הוכחת נזק. סעיף זה קובע כי בקביעת שיעור הפיצוי אין להידרש לשיעור הנזק שנגרם לתובע בגין ההפרה. הסעיף מניח אפוא שאפשר שהנזק שנגרם לתובע בודד הוא זניח, ושאדם בר דעת לא היה בא בתביעה בגינו (סעיף 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]), ואף על פי כן מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצוי בסכום לא מבוטל בגין כל הפרה. מטרת הפיצוי אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמותו (שהרי אין להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו), כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות. זהו אפוא פיצוי לדוגמה (ראו עניין גלסברג, בפסקאות ט'-י')."
- מלשון סעיף 30 א (י) (1) עולה ברורות כי המחוקק לא חייב את בית המשפט בפסיקת הפיצוי אלא הותיר זאת לשיקול דעתו.
- במקרים מתאימים בימ"ש רשאי שלא לפסוק פיצוי אם הוא מגיע למסקנה שאין הצדקה לפסיקת הפיצוי כמבוקש.
- ד. בשים לב לנסיבות שפורטו בפסה"ד ולכך שבימ"ש קמא קיבל את דברי המשיבה כי הודעות פרסומת מטעמה נשלחות רק לנמענים שנרשמו אצלה וכי היא מנהלת מערך מבוקר ומסודר של נמענים ומשהגיע בימ"ש קמא למסקנה כי משלוח ההודעות למבקשת מבלי שהודעות היו מיועדות לה נעשה בתום לב, אני מסכימה עם קביעת בימ"ש קמא כי לא היה מקום לפסיקת פיצוי בגין משלוח ההודעות למבקשת.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 18-01-5702 גז נ' פיליפ מוריס בע"מ

- 1
- 2 ה. באשר לטענת המבקשת בנוגע לאי פסיקת פיצויים חרף טענתה כי המשיבה לא ציינה את
- 3 המילה "פרסומת":
- 4
- 5 בימ"ש קמא קבע כי הואיל ושוכנע כי ההודעה כלל לא הייתה מיועדת למבקשת כי אם לגב'
6 גז, הטענה בדבר העדר המילה "פרסומת" אינה רלוונטית.
7 משהתקבלה ההגנה העיקרית של המשיבה לפיה ההודעות כלל לא היו מיועדות למבקשת,
8 הרי שהתוצאה היא כי מהות התביעה אינה מוצדקת, ואין מקום לפסוק למבקשת פיצויים.
9 בנסיבות אלה אף אני סבורה כי אין מקום לפסוק פיצויים למבקשת בשל אי הכללת המילה
10 "פרסומת".
- 11
- 12 9. לסיכום:
- 13
- 14 א. לאור האמור לעיל, דין בקשת רשות הערעור להידחות.
- 15
- 16 ב. משלא התבקשה תגובה, אין צו להוצאות.
- 17
- 18 ג. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.
- 19
- 20 ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ח, 08 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.
- 21

אביגיל כהן, שופטת

22
23